

håndtering af de eventuelle situationer, der kan opstå.

Denne problemstilling er drøftet med Indenrigsministeriet og Beredskabsstyrelsen, og det er aftalt, at Beredskabsstyrelsen gennemgår procedurerne i det overordnede statslige redningsberedskab med særligt sigte på år 2000-situationen. Samtidig vurderes sammen med kommunerne behovet for en nærmere vejledning om det kommunale beredskab.

Forskningsministeriet vil i den kommende periode mere bredt inddrage beredskabet i arbejdet med koordinering af år 2000-aktiviteterne. Vurderingen er, at man – i øvrigt helt parallelt med overvejelser i udlandet – på trods af grundigt forarbejde til år 2000 alligevel bør forberede sig på, at noget kan gå galt.

Jeg har naturligvis mærket mig den kritik, der med mellemrum fremsættes mod regeringens år 2000-initiativer. Kritikken anvendes positivt til at skærpe det arbejde, der er i gang; men samtidig skal man huske, at det altid vil være muligt at påstå, at noget ikke er på plads, og at arbejdet kunne udføres bedre.

Økonomien indgår også i overvejelserne om de sidste procenter for at opnå en 100 pct. sikkerhed. Det vil naturligvis være dyrere, og desuden er det vel svært at forestille sig, at man kan teste alting fuldt ud; også for dette arbejde gælder, at opgaverne må prioriteres, bl.a. ud fra risiko og mulig konsekvens.

Hvis vi skal have de sidste områder med, tror jeg, det er afgørende, at medieerne interesserer sig for år 2000-problematikken, og jeg kan kun sige, at jeg vil opfordre alle medier til at erkende deres samfundsmæssige forpligtelse også på dette område og handle derefter.

Det er min samlede vurdering, og det er så min konklusion, at Danmark vil komme godt ind i år 2000. Der bruges mange ressourcer på at komme på plads, og jeg tror såmænd også, vi kan komme igennem årtusindskiftet, hvis vi tager et fælles ansvar i de næste 400 dage og arbejder intenst med, at også de langsomme og de endnu uforberedte kommer med.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Tak til ministeren. Lad mig da med det samme understrege, at formålet med denne forespørgselsdebat ikke er at kritisere regeringen for dens

arbejde, men netop er at understrege, hvor alvorligt et område vi taler om.

Ministeren startede med at tale om, at regeringen ikke tror på noget ragnarokscenarier for Danmark, og det er måske det, der er problematisk i forhold til kommunikationen med pressen. Intet er så dejligt, som hvis journalisterne kan lave nogle rigtig store overskrifter, der fortæller, at en masse mennesker vil komme til skade. Det håber vi alle sammen på ikke sker.

Men jeg synes også pressen har et problem, når den fortsat bringer artikler med et budskab om, at det her i virkeligheden nok bare er en kommerciel fidus, som edb-branchen har fundet på for at tjene nogle flere penge, for med alle de ressourcer, der efterhånden er brugt til analyser, kan man altså konkludere, at hver gang man tager fat i en virksomhed, finder man fejl og mangler, som der er brug for at få gjort noget ved.

Jeg vil starte med noget så kedeligt som pengene. Det bekymrer nemlig os, at der ikke afsættes ressourcer. I finansloven for 1999 er der ikke afsat ekstra ressourcer, 12 af landets amter har ikke afsat penge til det her projekt i 1999, og to tredjedele af landets kommuner har ikke afsat så meget som én krone.

I betragtning af, at vi jo med vores kendskab til den offentlige sektor ved, at ligegyldigt hvad man skal foretage sig, koster det penge – vi ved, at en virksomhed som Tele Danmark har afsat over 250 mio. kr. til at løse deres del af opgaven – så synes vi, at det er overordentlig risikabelt, at regeringen og de offentlige myndigheder i det hele taget ikke har afsat nogen penge til det.

Det konsulentfirma, der hedder Cap Gemini, har anslået, at for det danske samfund er det en udgift på omkring 21 mia. kr., som vi skal igennem. Og det er selvfølgelig ærgerlige penge, i betragtning af at succes er, at der ikke sker noget som helst, at vi fortsætter, som om intet var hændt, så der, når vi åbner for radiatoren, fortsat er varme, og når vi tænder for stikkontakten, fortsat er lys.

Derudover så kan det også bekymre os lidt, at regeringen ikke i højere grad bruger det her tema og gør det til genstand for at formidle budskabet, at man overlader det til et År 2000 Sekretariat, og at regeringens ministre har en forholdsvis tilbagetrukket holdning til det.

Jeg bad statsministeren om at tage temaet med i åbningsstalen. Det blev afvist. Nu har År 2000 Sekretariatet bedt statsministeren om at